

ниците, които стръватъ не малакъ убита както и безмерното страннолюбие. За тѣй тряба да отбегне таквисъ убезпокояниѧ и досажденѧ, и да направи селската си къща нито на путь, нито на болестно масто, но малко далеко оть него и на по високо мастоположенїе, чото челото на къщата да глѣда къмъ истокъ. Защото таквось мастоположенїе доставлява лете и зимѣ благорастворено състояниѧ на ватровете, и колкото повече лежи зданіето на истокъ, толкось по добре може лете чрезъ ветренното вѣянїе да са прохладждава, и толкова по малко зимѣ да са убеспокојка оть бѣрите, и слънцето коги са ражда да растопява по лесно леда и сланата; защото са чете за болестно зданіето, което нѣма слънце, и което неподлежи на топлите ветрани вѣянїа, понеже ношната слана и влажнина нѣможе да изсъхне добре, и да са испари. А тѣя докарватъ и на хора, и на добитаци, и на растенїа вреда. Зданіето убо на селската къща тряба да ста-